

Placówki wsparcia dziennego w przepisach o pieczy zastępczej (cz. 3)

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: czwartek, 24, listopad 2011 23:00

Bernadeta Skóbel

Odśloni: 2893

Zgodnie z art. 21 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej wójt odmawia wydania zezwolenia, w przypadku gdy:

1. podmiot nie spełnia warunków określonych w ustawie,
2. wydano prawomocne orzeczenie zakazujące podmiotowi wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

Postępowanie jest prowadzone trybie KPA zatem przed wydaniem decyzji należy wezwać składającego podanie w trybie art. 64 §2 KPA do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. W doktrynie prawa funkcjonują różne poglądy na temat formy w jakiej powinno nastąpić pozostanie podania bez rozpoznania (decyzja – pogląd dawcy, czynność materialno-techniczna lub postanowienie – pogląd współczesny). Wydaje się jednak, że wobec brzmienia art. 21, uwzględniając, że niespełnienie warunków określonych w ustawie na tym etapie starania się o zezwolenie może dotyczyć wyłącznie nieprzedłożenia dokumentów i informacji wskazanych w art. 19, wójt powinien po prostu wydać decyzją o odmowie wydania zezwolenia, a zatem ściślej mówiąc negatywnie rozpoznać wniosek.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy jeżeli podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie placówki wsparcia dziennego:

1. przestał spełniać warunki określone w ustawie,
2. nie przedstawi na żądanie wójta, w wyznaczonym terminie, aktualnych dokumentów, o których mowa w art. 19
 - wójt wyznacza dodatkowy termin na spełnienie tych warunków albo na dostarczenie wymaganych dokumentów lub informacji. Po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu, wójt cofa zezwolenie na prowadzenie placówki wsparcia dziennego.

W mojej ocenie „zaprzestanie spełnienia warunków określonych w ustawie” w zacytowanym przepisie, należy rozumieć szerzej niż w art. 21 i objąć jej zakresem warunki prowadzenia placówki wskazane w art. 25-28 ustawy (kwalifikacje i wymagania wobec osób zatrudnionych, standardy świadczenia usług). Gdyby przez spełnienie warunków określonych w ustawie rozumieć tak jak w art. 21 art. 22 ust. 1 pkt 2 byłby zbędny.

Cofnięcie zezwolenia powinno nastąpić oczywiście na mocy decyzji administracyjnej. Postępowanie może toczyć się w zasadzie tylko z urzędu, chyba że podmiot prowadzący placówkę jako jedyny posiadający przymiot strony wystąpi z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia.